

1444
neil oliiwe farwe pään, aing jaba targa, aga aiind
peetiwe ära, rõõmasti ala. Sääil tulluie nii Foneli
paar meele mõnu, ja käsilewastas niind perre
niind ei piis enam kategeile, niind olde meele
kähem, meele woli all, meele wõime tegea seltsa
one me efi tubame. Pääil wõttuie meid kinni,
ja panniwe puuri sepe kinni, meil laast oli
tettu ja paale louna sepe oliis auge. Tetu, kio
neile lööki ette ante, föök oli neil koiu, riigi
püü, kano muna, ja pabale, one wama
moor niile ette kanda ja ütlet föögis rammulles
ja tablis, et fus jaul one Yhonda farwime koi
kotta täis, seft ta orn muudugi jaba kolon
hauwa ilmo föögita. Jotakene maistew föök jaul
koi waga rõõmestamine. Uue jaba mün
näwal oli jira onoodu müüola läänine. Ütlet
wano moor ütlet päewal, pieta jorin wällä
joiu piist tokki otse wällä, wano moor ammuud
alla orn kowa, ei masfa weel kütatarnist
stõne jüewe perast ütlet jälle, pieta jorin

1445
wällä, piat maget, aga tudekse jist jorin käljõ. Kana moor
talus jorin otast onaka. Aga meil jorin enarn pareto, wale
ja karn janditew bida weel olla. Kuna wano moor rõõme
perast kist. So orn Häo. So orn kowa.

Kuud jaul kändil bida päewa.

Bida päewa

Ja pulma ala

Kalli mälel tule päewa

Kestma kolme mõdalaida, neljal päewa piata jorin

— Saab wanaft metrist rõõmusest

— H kanarjõd orn praetud.

— So wõib pidul last kuida

Rõõmusest uue jorin jorin.

Selle jorinaga. Lõike wana mato algi tule panema
et kotte lütud last algi wistata, ja wano farwime
föögis ette anta. Sai aki kullitud, wito wano moor
fuas karn ja otlet, kottise tulge moor firtata weel
felle karnuga. Kottise otlet wasta. Sai wana mato, meil
ei müüta mitte felle karnuga firta, teke proow
ette, seft iga one orn moor kottise müüga, unne
ei teinud, kui moor meil ohen ei koi iga müüda.

Wano moor is te efi felle karn päwa ja wistata
karnuga iski elesi ja taga päewa algi müüda ja
ütlet iski wanda onoodu, minge felle wisti. Uue ta